



2



PEP GARCIA
GESTOR CULTURAL I EMPRESARI

Pep Garcia: Diumenge em llevo amb ganes de voltar i de votar. Però no vull fer-ho sol. Despertaré el meu amic Xavier Gual, que jeu a Berga, a veure si s'apunta a la jornada. El truco? No, li envio un whats. I potser ens passarem així tot el dia.

7.54 PG: Hola Xavier. Avui comença la llibertat, ho ha dit el rebisbe Novell, i per això repicaran les campanes a les nou. Saps què? Em llevo ben d'hora ben d'hora, em cruspeixo un cafè i vaig a escoltar com sonen les campanes a Solsona. Si sonen. I tu, t'animes?

8.08 Xavier Gual: Hola Pep. Osti sí que vas d'hora. Jo també m'hi poso. I si a més de llevar-nos d'hora, hem d'anar més lluny, jo marxo cap al lloc a on tot va començar. Que no quedi per mi.

8.28 PG: Ep noil Així... Tu saps on va començar tot?

8.35 XG: Temo que sí. Deixa'm arribar-hi i ho verifico.
8.37 XG: És una mica més lluny encara. Però com que som un país petit, hi seré aviat (o bé hi serem)

8.40 PG: El final apunta cap a Ítaca, diuen els Déus. Bé, n'hi ha que diuen que apunta al cataclisme sideral... Però l'inici, ara no hi caic... No sé on vas, Gual, però veig que això d'anar «més lluny» t'ho has agafat de veres. Vés on vulguis però a dinar... a casa!

8.41 PG: Mentrestant a Solsona... ben d'hora ben d'hora no s'hi posen (els diumenges). Res obert, i jo sense cafè..!

8.49 XG: 9° C i fresca de muntanya. Sol i núvols a parts iguals. Premonició? Ningú sap encara com acabarà tot avui. Vaig marxant.

9.02 PG: Al·heluia... Són les 9 i a Solsona... Repic de campanes! Veient-ho hi som jo, una mòbil d'Antena 3 i uns joves 'indepes' que 'oficialment' han vingut a veure la verge i que després del repic se'n van a esmorzar amb un somriure murri a la cara. Ja veig que els d'Antena 3 esbombaran el repic per Espanya! Lleigeixo per a les xarxes que hi ha hagut un munt de repics arreu del país.

9.03 XG: Ja hi sóc. Benvinguts a Sant Jaume de Frontanyà! Les campanes no han repicat. No hi ha rector ni campaner. És el poble amb menys habitants de Catalunya. A la taula electoral tenen 25 persones censades.

9.10 PG: Ja ho veig! Del país petit, el poble més petit. Són les 09:10, ja deuen haver votat tots.

9.28 XG: De moment han votat 3. Em diuen que si vénen tots aviat podran comptar i tancar la parada. Per mi tot va començar aquí. El President Maragall va venir-hi el 2006 a treure el precinte del nou Estatut. Ell buscava el símbol mentre els de Tribunal Constitucional ja buscaven el ribot per a l'Estatut.

9.29 PG: Sí, ho recordo, de l'«apoyaré» de Zapatero al «cepillo» del Guerra! Ja pot anar ballant l'iceta!

9.35 PG: A Solsona parlo amb l'alcalde d'ara i busco l'alcalde d'abans -en Ramon Llumà, recorden?-, però no el trobo. Que consti en acta que ell va ser, sense dubte, el precursor en el tema de les banderes. Quan no era tan fàcil 'escaqueixar'

CRONICAPP (A 4 MANS) ELECTORAL

«Sabem on comencem (molts) però no sabem (encara) on acabarem»



XAVIER GUAL
EMPRESARI

(català de la Badalona d'Albiol) la 'roja' ell la feia 'amagar' fent-li passar llargues temporades a la bugaderia. Encara n'hi deu haver de 'netes' per recollir!

9.38 XG: Jo buscaré l'alcalde d'abans a Berga perquè a Sant Jaume esperen els 22 votants que encara falten. Jo, un, el Nil. M'ha dit que primer havia de donar menjar a les cabres i després venia a votar.

9.39: PG: Primer les cabres i el bestiar... sempre!!

9.40 XG: Esperant el Nil. He anat on crec que tot va començar i em trobo que és on continua. Té 18 anys ben novells. Vindrà a votar?

9.41 PG: Tot depèn de les cabres...

9.41 XG: Ja és aquí. Acaba de fer 18 anys i votarà per primera vegada. Epl, que em diu que no, que ja va votar el 9-N. I en Vladimir de Semir, que és a la taula de votar: «però no era el mateix!»

10.41 PG: Té raó el gran Vladimir de Semir (va ser sotsdirector de La Vanguardia), no és el mateix. El 9-N era de cartró, tot. Estrenar-se votant de veritat... avui, és de vertigen! Qui en pogués tenir 18.

9.43 XG: Però com que les campanes no han repicat a Sant Jaume m'he de conformar amb el cant dels ocells mentre passen per sobre els avions dels que volen votar i no ho han pogut fer per correu. Aquests sí que vénen de lluny...

10.42 PG: A Cardona, darrer bastió del setge del 1714... Calma i vot en un pavelló... tronat, les coses com siguin. Avui ningú parla de braus. Ni de cornuts ni de pagar el beure.

10.57 PG: Ara sóc a Manresa. A l'institut Peguera. Igual que el 9-N, veig molt nen, molta família, molta 'selfie' i molta gent gran. Cotxets, bastons, caminadors i cadires de rodes... Votant. Mirant enrere per tirar endavant! Quan veig els avis que van 'lents' penso en els de la 'furgoneta' i un dels seus lemes: «anem lents perquè anem lluny!»

11.00 PG: Davant del col·legi electoral m'apunto a una tertúlia d'avis. El tema de conversa és clar: les pensions. Entre els dubtes acaben sentenciant: «encara que ho volguessin fer (de no pagar) no podrien pas. La gent se'ls tiraria al damunt». S'ha perdut la por, penso.

11.20 PG: Veig cues. No m'agraden les cues, mai. Però avui veient les cues, aquestes cues, m'agraden mooolt! Cues de tota mena de gent. Busco la fractura però, no, no la trobo. Per haver-hi fractura trobo que hi ha un bon rotlló que t'hi... Vols dir que no s'ho va inventar el ministre, que va tenir un mal dinar familiar a casa?

11.37 PG: A la cua n'hi ha un que porta barretina... Hi parlo, somriu. Se'l veu molt content. Diries que és un freaky? Doncs investigo i descobreixo que es diu Jordi i és empresari, amb més de 100 treballadors! Perquè després diguin dels empresaris...

11.39 XG: Un empresari amb barretina? Aquest no deu haver 'espantat' els treballadors. Què en són de bèsties, alguns.

11.47 PG: Mira qui ha vingut a votar: un que va vestit de Miquel. De debò que ha sortit així de casa? Ja tenim l'ordre

garantit! penso. M'hi apropo, no va armat. Bé, sí, em somriu i em desarma. Passi, passi a votar.

12.23 XG: Fent un te a la menta al bar d'en Saidi. He volgut anar a parlar amb catalans que no poden votar. Salam! Què? Podem parlar del 'tema'? Sí, però tenim por. Tots en tenim aquí, per la votació. L'Ahmed (no és el seu nom real) diu que se sent català i no sap per què. Si pogués votar potser no votaria per por de perdre la residència. És un català clàssic: sí... però. Els sona?

13.09 PG: Hi ha molta por tot i que ja hem perdut la por... No sé si m'explico!

13.10 PG: Atenció 'comando PP'. Uns joves del PP de Madrid han vingut a fer d'interventors a Manresa. No hi ha com ser una ciutat turística... Això ja comença a ser un clàssic. Catalunya, terra d'acollida.

13.21 XG: Aquí n'hi ha un que no en té, de por. Un altre jove que ha votat volia donar el DNI als de la taula: «ja no el necessito més!»

13.25 PG: Els dubtes del Mariano... han fet molt de mal... Ha ha! I... l'Europa? Encara ric ara.

17.33 XG: Pep, jo sí que he trobat l'alcalde d'abans i vull acabar amb algú que coneix tot aquest camí des del principi. Jaume Farguell, alcalde de Berga en quatre mandats, diputat en un i ara president d'Òmnium al Berguedà.

17.34 PG: Òmnium? Has dit Òmnium? Això són paraules majors! Ha ha!

17.36 XG: Diu Farguell: «vaig deixar la política fa molts anys i no esperava que em calgués tornar-hi per ser president d'una entitat cultural. Però l'ocasió ho val. I vaig votar no a la Constitució i sí a l'Estatut» (El primer oi?)

17.37 PG: Demana-li si ell practicava també el peix al cove...

17.38 XG: A Mas li passarà el que li va passar a Berga quan els seus companys de llista van pactar amb Esquerra per invertir-ne un altre? Diu: «miri, podria ser» (després d'un gran somriure i una pausa tremenda)

17.44 PG: Ai! Que aquesta pausa tremenda d'en Farguell ho vol dir tot....

17.43 XG: I en Duran com acabarà? (passem de les paraules i ens quedem en les mirades)

17.44 PG: Deveu fer la vostra fila tu i en Farguell fent-vos mirades... Què diu que en farem d'en Duran?

17.55 XG. 'Chi lo sa! Aquí Sant Jaume. De moment en són 15. I tres de la taula fan 18. Són 25. I si la cosa va de 8 vots?

18.00 PG: De 8 vots, no ho sé, però potser sí que ens va de 8 setmanes...

18.05 XG: Setmanes, vuit setmanes? Què dius ara, de què parles Garcia, et trobes bé?

18.18 PG: Jo sí, és el Messi. Sense el Messi, el líder... no sé si podem començar bé, sense el Messi!



5



7



LÍDIA PINTÓ
MANRESA, 55 ANYS
►«El que no vam poder fer»
«Jo sempre tinc en compte diversos aspectes a l'hora de votar, però aquesta ocasió per a mi és com un referèndum, el que no vam poder fer. Els vots comptaran com a 'sí' i com a 'no'»



JOSÉ LUIS LÓPEZ
MANRESA, 47 ANYS
►«Un estat propi sense por»
«Sí, jo he vingut a votar pensant que és un referèndum pel sí o el no a la independència. No són unes eleccions normals. Hem de donar un toc d'atenció per dir que volem un estat propi, i sense por»



ALBA COMPANYY
MANRESA, 49 ANYS
►«Moment històric»
«Són unes eleccions en clau de referèndum, sense cap mena de dubte. Molta gent està entenenent que és un moment històric, el resultat del qual marcarà el futur de Catalunya»



JULI PUIG
MANRESA, 53 ANYS
►«Un abans i un després»
«Sí, he votat pensant en la independència. Són, per tant, unes eleccions força més importants que una convocatòria normal. A partir del resultat, hi pot haver un abans i un després»



DOLORS COMET
MANRESA, 48 ANYS
►«Eleccions normals»
«No, jo he votat com si fossin unes eleccions normals. Perquè en sortiran uns resultats normals, dels quals després pot sortir alguna cosa més, com pot ser per exemple el referèndum»